

Děti, s novým školním rokem začínáme v nedělce nové příběhy. V tomto školním roce to budou příběhy o biblických ženách. Které biblické ženy znáte? Můžete říct nějaká jména biblických žen?

Která je první z nich? Ano, Eva. Dneska to bude o první ženě, která dostala jméno Eva. Co o ní víte?

Její příběh je hned na začátku bible. Jak to bylo na začátku? Pán Bůh tvořil svět. Postupně: světlo, pevninu, rostliny, slunce, měsíc, hvězdy, zvířata a nakonec člověka. Člověk se hebrejsky řekne *adam*. Ale tento *adam* ještě nebyl muž a žena. Byl to jedinec, byl sám.

Bůh na to, co udělal, se vždycky podíval a řekl si, že je to dobré. Tak začal svět, kde se bude hezky žít. Někdy se takovému dobrému místu pro život říká „ráj“. Pak se ale Bůh víc zaměřil na člověka a v příběhu se ozve nečekaná věta: „*Není dobré...*“ Doted' bylo všechno dobré, a najednou, když Bůh stvoří *adama*, tak něco dobré není. Proč? Čeho si Pán Bůh všiml?

Víte, jak ta věta: „*Není dobré...*“, pokračuje? „*Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.*“

Tak, jak to Bůh udělal? Nejdřív přicházela před člověka postupně všechna zvířata, člověk – *adam* se s nimi seznamoval a dával jim jméno. Ty jsi žížala a budeš žít v zemi, ty jsi sova, máš křídla a velké oči, budeš létat v noci, ty jsi osel a budeš mi nosit těžké věci. Člověk se postupně seznámil s živými obyvateli země, ti dostali své role, někteří budou člověku blíž, s některými se setká jen výjimečně.

Ale pořád jsou to „jenom“ zvířata. Člověk nemá, s kým si povídat, koho se lidskou řečí zeptat, jak se cítí nebo co si dá k obědu. A navíc – všechna zvířata jsou ve dvojici. Osel a oslice, lev a lvice, jelen a – víte, jak se řekne samice od jelena? Není to „dlaň“, je to „laň“. Vždycky sameček a samička, ale člověk – *adam* je sám.

Jaké to je být sám? Můžeme si to trochu přiblížit.

Aktivita: Podívejte se do zrcadla – co vidíte? Sebe. Můžu se sám sebe na něco zeptat, usmát se na sebe, zamračit... ale tím protějškem jsem pořád já sám, ze zrcadla se odrazí jen moje tvář, moje otázka.

Hospodin proto nechal člověka usnout hlubokým spánkem. Možná se člověku i zdál sen o něčem nebo někom krásném. Během spánku vzal Bůh člověku z jedné jeho strany, z jednoho jeho boku, žebro, a stvořil z něj ženu. Člověk – *adam* se probral a někoho vedle sebe vidí. Má radost, ten někdo vedle něj je mu podobný a zároveň je trochu jiný. Adam cítí, že teď je teprve úplný. Projevuje nadšení, úžas, radost, okouzlení. Dokonce složí báseň: „*To je kost z mých kostí...*“ Říká o ženě, že je to „kost“. Před časem se říkalo o pěkných ženách, že je to kost.

Teď je člověk dvojice, jako muž a žena je člověk úplný. Od této chvíle je *adam* – člověk muž a žena. Nemají šaty, ale nevadí jim to, nestydí se. Důležité je, že člověk už nebude sám. Dodnes při svatbě často zazní biblický verš z tohoto příběhu: „*Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.*“ Jedno tělo vyjadřuje hlubokou jednotu dvou lidí, muže a ženy, kteří patří k sobě. Je to jednota, která překonává osamělost.

Aktivita: Siluety člověka z papíru. Když je jedna, tak padá, ale když jsou dvě, tak se můžou o sebe opřít a nespadnou. S druhým je člověk stabilnější. Dát dětem, aby si to zkusili. Přemýšlíme, o koho se můžeme opřít a kdo se opírá o nás.

Svět, ve kterém muž a žena žili, byl krásný, byl to ráj. Jak si představujeme ráj? V bibli je ráj představený jako krásná velká zahrada. Muž a žena se měli o zahradu starat, žít v ní, mohli jíst všechno ovoce, které v zahradě rostlo. Jen z jednoho stromu uprostřed zahrady jíst neměli. Bůh jim řekl: „*Ze stromu poznání dobrého a zlého nejezte, abyste nezemřeli.*“

Jsou věci, které jsou zakázané, protože pro nás nejsou dobré. Někdy možná úplně nerozumíme tomu, proč je něco zakázané. Nevíme, co se vlastně stane, když ten zákaz porušíme. Proč zrovna z toho jednoho stromu nemá člověk jíst? A člověk by ten zákaz sám od sebe možná ani neporušil.

Ale v zahradě je taky had. Je vychytralý a pokouší člověka, chce, aby člověk dělal to, co má zakázané. Zkusí to na ženu: „*Tak Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?*“ Ne, tak to není, to si přece, děti, pamatujete. To, co Bůh řekl, had hodně překroutil. „Jen z jednoho stromu uprostřed zahrady jíst nemáme, jinak můžeme jíst ze všech,“ odpovídá žena.

„Víš, když sníš ovoce právě z tohoto stromu, tak budeš jako Bůh!“ – říká had. Být jako Bůh, to je lákavé. Žena čím dál tím víc touží ochutnat ovoce z tohoto stromu. Utrhne krásný plod a jí ho a dá také muži a on taky jí. Je o tom spousta vtipů. Jeden z nich vám povím.

Ilustrace vtipem: Pan farář probírá s dětmi tento příběh a pak dá každému z dětí jablko. Chlapeček si své jablko hned sní a pak říká holčičce: „Budeme si hrát na Adama a na Evu.“ A holčička říká: „A jak se to hraje?“ A chlapeček odpoví: „To je jednoduché. Ty mně nabídneš jablko a já ho neodmítnu a sním ho.“

Vidíte, že biblické příběhy se dají využít velmi různým způsobem. Oba, muž a žena, tedy jedli ze zakázaného stromu. Uvěřili hadovi, že budou jako Bůh, ale nebyli. Místo toho se začali stydět. Najednou je něco špatně. Mají potřebu se schovat, skrýt se. Utrhnou si velké fíkové listy a udělají si z nich sukně.

Zahradou se prochází Bůh a lidé slyší jeho volání: „Adame, kde jsi?“ A člověk najednou dostane z Boha strach. „Bál jsem se tě a tak jsem se schoval.“ „Nejedl jsi z toho stromu, ze kterého jsem ti zakázal jíst?“ „To žena, to ona mi dala, abych jedl,“ vymlouvá se muž. „To had mě podvedl,“ přesouvá žena vinu dál. Bůh se zlobí na hada. Odteď se bude za trest plazit po břiše.

A muž a žena už nebudou žít v ráji a čeká je smrt. Ale předtím ještě budou dlouho žít. Nebude to lehký život, bude to dřina, aby se užívali. Žena bude rodit děti a to také bude spojeno s bolestí. Ale budou žít... A Bůh jim udělá pořádné šaty.

„I když to už nebude ráj, budeme žít,“ řekl muž. „A ty se budeš jmenovat Eva.“ „Proč Eva?“ „Protože Bůh mluvil o životě a o dětech, které se ti narodí. Jméno Eva znamená *živa*, ta která dává život.“ S první ženou v Bibli se otevírá další život. Často těžký, bolavý, už ne život v ráji, ale Pán Bůh lidi neopustí, vždyť on nás stvořil. Apoštol Pavel to stručně shrne takto:

„*Vždyť jako je žena z muže, tak i muž je skrze ženu – všechno pak je z Boha.*“ (1 Kor 11,12). Amen.